

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE KUVEYT DEVLETİ
ARASINDA GELİR VE SERVET ÜZERİNDEN ALINAN
VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME
ANLAŞMASI VE EKİ PROTOKOLÜN ONAYLANMASININ
UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN**

(Resmi Gazete ile yayımı: 5.8.1999 Sayı: 23777)

Kanun No
4429

Kabul Tarihi
30.7.1999

MADDE 1. – 6 Ekim 1997 tarihinde Kuveyt’de imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti ile Kuveyt Devleti Arasında Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması ve Eki Protokol”ün onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE KUVEYT DEVLETİ
ARASINDA
GELİR VE SERVET ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME
ANLAŞMASI**

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
VE
KUVEYT DEVLETİ**

Gelir ve servet üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen bir Anlaşma yapmak isteğiyle,

AŞAĞIDAKİ ŞEKİLDE ANLAŞMIŞLARDIR:

Madde 1

KAPSANAN KİŞİLER

Bu Anlaşma Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Âkit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahallî idareleri adına gelir ve servet üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile maaş veya ücretlerin toplam tutarı üzerinden teşebbüslerce ödenen vergiler ve sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler de dahil olmak üzere, toplam gelir, toplam servet veya gelirin ya da servetin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden ve servetten alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle:

a) Kuveyt’de :

i) kurumlar vergisi;

ii) Kuveyt Bilimsel Geliştirme Vakfı’na (KFAS) ortak şirketlerin net kazançlarının belli bir yüzdesi olarak ödenenler dahil olmak üzere, gelir vergisi yerine tahsil edilen diğer katkı payları; ve

iii) zekat;

(Bundan böyle “Kuveyt Vergisi” olarak bahsedilecektir);

b) Türkiye’de:

i) gelir vergisi;

ii) kurumlar vergisi; ve

iii) gelir vergisi ve kurumlar vergisi üzerinden alınan fon payı;

(Bundan böyle “Türk Vergisi” olarak bahsedilecektir).

4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe:

a) “Kuveyt” terimi, Kuveyt Devletini ifade eder ve uluslararası hukuka uygun olarak Kuveyt kanunlarınca Kuveyt’in egemenlik hak ve yetkilerini kullanmakta olduğu veya kullanabileceği alan olarak belirlenebilecek karasularının da ötesindeki her alanı kapsar;

b) “Türkiye” terimi, Türkiye’nin sahip olduğu egemenlik alanı ve karasularının yanısıra uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların aranması, işletilmesi ve korunması amacıyla yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;

c) “Bir Âkit Devlet” ve “Diğer Âkit Devlet” terimleri, metnin gereğine göre Kuveyt veya Türkiye anlamına gelir;

d) “Vergi” terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan herhangi bir vergi anlamına gelir;

e) “Kişi” terimi, bir gerçek kişi, bir şirket ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsar;

f) “Şirket” terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

g) “Kayıtlı merkez” terimi, Kuveyt Kanunlarına göre “kurumlaşılın yer” veya Türk Ticaret Kanunu’na göre tescil edilen kanunî ana merkez anlamına gelir;

h) “Vatandaş” terimi:

i) Kuveyt yönünden, Kuveyt Devleti vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi ve Kuveyt’te yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahsı, ortaklığı veya derneği;

ii) Türkiye yönünden, “Türk Vatandaşlık Kanunu” gereğince Türk vatandaşlığını elde eden herhangi bir gerçek kişiyi ve Türkiye’de yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahsı, ortaklığı veya derneği, ifade eder.

i) “Bir Âkit Devlet teşebbüsü” ve “diğer Âkit Devlet teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüsü ve diğer Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüsü ifade eder;

j) “Yetkili makam” terimi:

i) Kuveyt’de, Maliye Bakanını veya yetkili temsilcisini;

ii) Türkiye’de, Maliye Bakanını veya yetkili temsilcisini

ifade eder;

k) “Uluslararası trafik” terimi, sadece Kuveyt’in veya Türkiye’nin sınırları içinde gerçekleştirilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder.

2. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, “bir Âkit Devletin mukimi” terimi:

a) Kuveyt yönünden:

i) Kuveyt’de meskeni bulunan ve Kuveyt vatandaşı olan bir gerçek kişiyi; ve

ii) Kuveyt’de kurulmuş olan bir şirketi;

b) Türkiye yönünden, Türk mevzuatı gereğince ev, ikametgâh, kayıtlı merkez, iş merkezi veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren herhangi bir kişiyi, ifade eder.

2. 1 inci fıkranın amaçları bakımından, bir Âkit Devlet mukimi:

a) bir Âkit Devletin Hükümeti veya politik alt bölümü veya mahallî idaresi; ve

b) bu Âkit Devlette kurulmuş olan herhangi bir kurum, otorite, vakıf, komisyon veya diğer kuruluşları, kapsayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki şekilde belirlenecektir:

a) Bu kişi, daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

b) Eğer kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi, kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi);

c) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki Âkit Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir;

d) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev sözkonusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir.

4. 1 inci fıkrâ hükümleri dolayısıyla gerçek kişî dışındaki bir kişî her iki Âkit Devlet'in de mukimi olduğunda, bu kişî etkin yönetim merkezinin bulunduğu Âkit Devlet'in mukimi kabul edilecektir. Etkin yönetim merkezinin belirlenememesi halinde, Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın amaçları bakımından bu kişînin hangi Devlet'in mukimi sayılacağı hususunu karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

Madde 5

İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atölye;

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer, ve

g) Dokuz ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım veya kurma projesi.

3. Bu maddenin daha önceki hükümleriyle bağı kalınmaksızın, "işyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

a) Teşebbüs olanaklarının, yalnızca teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca depolama, teşhir veya teslimi amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca bir başka teşebbüse işlettirilmesi amacıyla elde tutulması,

d) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca teşebbüse mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması,

e) İşe ilişkin sabit bir yerin, teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yürütülmesi amacıyla elde tutulması;

f) Bir arada icra edilmesi halinde ortaya çıkan toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması şartıyla işe ilişkin sabit bir yerin yalnızca a) ile e) bentlerinde bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçı için elde tutulması.

4. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalmaksızın, bir kişi -5 inci fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente hariç- bir Âkit Devlette bir teşebbüs nam ve hesabına hareket eder ve o teşebbüs adına sözleşme akdetme yetkisine sahip olup bu yetkisini mutaden kullanırsa; bu kişinin faaliyetleri 3 üncü fıkrada bahsedilen ve anılan fıkra hükümlerine göre sabit bir yer aracılığıyla yürütüldüğünde bu sabit yere işyeri mahiyeti kazandırmayan faaliyetler ile sınırlı değilse, bu teşebbüs, bu Devlette bu kişinin teşebbüs için gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir.

5. Bir Âkit Devlet teşebbüsü, diğer Âkit Devlette işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için o Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır. Bununla birlikte, böyle bir acentenin faaliyetlerinin herhangi bir takvim yılında tamamen bu teşebbüse münhasır olması durumunda, bu kişi, bu fıkrada bahsedilen bağımsız statüde bir acente olarak kabul edilmeyecektir.

6. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devletin mukimi olan veya diğer Âkit Devlette ticari faaliyette bulunan bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde), bu şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, sözkonusu varlığın yer aldığı Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükarda, gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, her çeşit dalyanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7
TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsüne ait ticari kazanç, sözkonusu teşebbüs diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları, yalnızca işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğu anda, bu işyerine her iki Âkit Devlette de, eğer bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı ne kazanç elde edecek ise, aynı miktarda bir kazanç atfedilecektir.

3. Bir işyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka bir yerde, genel idare ve yönetim giderleri de dahil olmak üzere, işyeri için yapılan giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir. Bununla beraber, işyeri tarafından teşebbüsün ana merkezine veya diğer bürolarına patentlerin veya diğer hakların kullanımı karşılığında yapılan gayrimaddi hak bedeli, ücret veya diğer benzeri ödemelerin; verilen özel hizmetler veya yönetim karşılığında yapılan komisyon ödemelerinin; bankacılık teşebbüsleri hariç olmak üzere işyerine ödünç olarak verilen paralar karşılığında ödenen faizlerin gider olarak indirilmesine (gerçek giderlerin geri ödenmesi hariç) müsaade edilmeyecektir.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını içerdiğinde, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8
GEMİCİLİK, HAVA VE KARA TAŞIMACILIĞI

1. Bir teşebbüsün uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar, yalnızca teşebbüsün kayıtlı merkezinin bulunduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir bağlı işletme veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında veya

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticarî ve malî ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu teşebbüslerden birisinde olması gereken; fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenir ve buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet kendi teşebbüslerinden birinin kazancına, bir diğer Âkit Devlet teşebbüsünün bu diğer Âkit Devlette vergilendirildiği kazancı dahil edip vergileyebilir. İlk bahsedilen Devlet, iki teşebbüs arasında geçerli olan koşullar iki bağımsız teşebbüs arasında geçerli olan koşullar ile aynı olsa idi bu şekilde dahil edilen kazançların kendi teşebbüsünün kazancı olacağı iddiasında bulunur ve diğer Âkit Devlet de düzeltmenin haklı olacağı kanaatine varırsa diğer Âkit Devlet sözkonusu kazançlar üzerinden alınan vergi ile ilgili gerekli düzeltmeyi yapacaktır. Düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber sözkonusu temettüler, aynı zamanda ödemeyi yapan şirketin mukim olduğu Âkit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, sözkonusu mukim temettünün gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi gayrisafi temettü tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, maden hisselerinden, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirler ile dağıtım yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirler ile yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri ifade eder.

4. Diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunan bir Âkit Devlet şirketinin kazancı, bu işyerinin bulunduğu Âkit Devlette 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden 2 nci fıkraya uygun olarak vergilendirilebilir.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa ve sözkonusu temettü elde edilmiş olayı ile bu işyeri arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir, ancak, sözkonusu mukim faizin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya borçlunun kazancına katılma hakkını tanıyan tanımın, kamu menkul kıymetlerinden, tahvillerden veya bonolardan elde edilen gelirler ile her nevi alacaktan doğan gelirleri ve gelirin elde edildiği Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan diğer bütün gelirleri ifade eder.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Devletin kendisi, politik veya idari alt bölümü, mahallî idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi bir Âkit Devletin mukimi olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve faiz bu işyeri tarafından yüklenildiğinde, sözkonusu faizin işyerinin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber sözkonusu gayrimaddi hak bedelleri, elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir, ancak, sözkonusu mukimin gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı olması halinde, bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo ve televizyon yayınlarında kullanılan bantlar dahil olmak üzere edebi, sanatsal, bilimsel her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin kullanımı veya kullanım hakkı karşılığında yapılan her türlü ödemeleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı, sözkonusu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, Kuveyt'de yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 15 inci madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Âkit Devletin kendisi, politik veya idari alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi, bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddi hak bedelini ödemeye neden olan yükümlülük ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu işyeri veya sabit yer tarafından yüklenildiğinde, sözkonusu gayrimaddi hak bedelinin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimince, diğer Âkit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.
2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.
3. Uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının veya sözkonusu gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca bu teşebbüsün kayıtlı merkezinin bulunduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.
4. 1, 2 ve 3 üncü fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, yalnızca elden çıkarmanın mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 14

SERVET

1. Bir Âkit Devlet mukiminin 6 ncı maddede bahsedilen gayrimenkul varlıklardan oluşan ve diğer Âkit Devlette bulunan serveti, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.
2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin aktifine dahil menkul varlıklardan veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullanıldığı sabit bir yere ait menkul varlıklardan oluşan servet, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.
3. Uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarından ve sözkonusu gemi, uçak ve kara nakil vasıtalarının işletilmesi ile ilgili menkul varlıklardan oluşan servet, yalnızca teşebbüsün kayıtlı merkezinin bulunduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.
4. Bir Âkit Devlet mukimine ait servetin diğer bütün unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 15

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu kişi diğer Âkit Devlette faaliyetlerini icra etmek için sürekli kullanabileceği sabit bir yere sahip olmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Eğer kişi böyle bir sabit yere sahip ise, yalnızca sözkonusu sabit yere atfedilebilir gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. “Serbest meslek faaliyetleri” terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini kapsamına alır.

Madde 16

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 17, 19, 20 ve 21 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette ilgili takvim yılı içinde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, ve

b) Ödeme, bu diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin önceki hükümlerine bakılmaksızın, uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakıl vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, teşebbüsün kayıtlı merkezinin bulunduğu Âkit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devlet mukimi bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve benzeri ödemeler bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 18

SANATÇI VE SPORCULAR

1. 15 ve 16 ncı maddelerin hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısının, bir müzisyenin veya bir sporcunun diğer Âkit Devlette icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 15 ve 16 ncı maddelerin hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Sanatçı veya sporcuların bir Âkit Devlette icra ettikleri faaliyetler dolayısıyla elde ettikleri gelire, bu Devlette yapılan ziyaretin önemli ölçüde diğer Âkit Devletin, politik alt bölümünün veya mahallî idaresinin kamusal fonlarından desteklenmesi halinde, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır.

Madde 19

EMEKLİ MAAŞLARI

1. 20 nci maddenin 1 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ile diğer benzeri ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bu hüküm aynı zamanda, bir Âkit Devlet mukimine sağlanan ömür boyu gelire de uygulanacaktır.

2. Uğranılan şahsi zararları tazmin etmek üzere, bir Âkit Devlet veya onun bir politik alt bölümü tarafından ödenen emekli maaşları ve sağlanan ömür boyu gelirler ile diğer devamlı veya arızı ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilir.

Madde 20

KAMU HİZMETİ

1. Bir Âkit Devlete, politik alt bölümüne veya mahallî idaresine bir kamu hizmeti dolayısıyla bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, politik alt bölüm veya mahallî idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan yapılan ödemeler, emekli maaşları da dahil yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü veya mahallî idaresi tarafından yürütülen ticarî faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında yapılan ödemelere ve emekli maaşlarına 16, 17 ve 19 uncu madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 21

ÖĞRETMENLER VE ÖĞRENCİLER

1. Bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit Devlette yalnızca öğrenim veya meslekî eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyere geçimini, öğrenim veya meslekî eğitimini sağlayabilmesi için bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Aynı şekilde, bir Âkit Devletin vatandaşı olan ve diğer Âkit Devlette iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için, özellikle öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesinin, bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği gelirler, bu diğer Devlette vergiden istisna edilecektir.

3. Bir Âkit Devletin vatandaşı olan bir öğrenci veya stajyerin, diğer Âkit Devlette öğrenimi veya mesleği ile ilgili uygulama alışkanlıkları kazanmak üzere, bir takvim yılı içinde 183 günü aşmayacak bir süre veya sürelerde ifa ettiği hizmetler dolayısıyla elde ettiği gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 22

DİĞER GELİRLER

Bir Âkit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 23

KAMU VE KURUM GELİRLERİ

11 inci madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir Âkit Devlette doğan ve,

- a) Diğer Âkit Devletin hükümeti, politik alt bölümü veya mahallî idaresine;
- b) (a) bendinde bahsedilen, tamamı Devlete ait bir idare, Merkez Bankası, kurum, vakıf, kalkınma fonu veya acente veya diğer malî bir kuruma,
- c) Diğer Âkit Devlette yürürlükte bulunan kanunlara göre kurulmuş, mevcut sermayesinin tamamına (a) veya (b) bentlerinde belirtilen kişi veya kişilerin sahip olduğu bir şirkete; veya
- d) Ana merkezi diğer Âkit Devlette bulunan ve sermayesinin tamamı tek başına bu Devletçe veya diğer Devletlerin hükümetleri ile birlikte sağlanan bir kuruma ödenen faizler yalnızca diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 24

ÇİFTE VERGİLENDİRMEİNİN ÖNLENMESİ

1. Bu Anlaşmada aksine hüküm mevcut değilse, Âkit Devletlerde yürürlükte olan vergilendirmeye ilişkin kanunlar uygulanmaya devam edecektir.

2. Çifte vergilendirme aşağıdaki hükümlere göre önlenecektir.

- a) Kuveyt yönünden:

Bir Kuveyt mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Türkiye’de ve Kuveyt’de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde veya servete sahip olduğunda, Kuveyt, bu mukimin gelirine veya servetine isabet eden vergiden, Türkiye’de gelir veya servet üzerinden ödediği vergiye eşit bir miktarın mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber sözkonusu mahsup, Türkiye’de vergilendirilebilen gelir veya servet için, mahsuptan önce Kuveyt’de hesaplanan gelir veya servet üzerinden alınan vergi miktarını aşmayacaktır.

b) Türkiye yönünden:

Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Kuveyt’de ve Türkiye’de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde veya servete sahip olduğunda, Türkiye, yabancı vergilerin mahsubuna ilişkin Türk vergi mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere, bu mukimin gelirine veya servetine isabet eden vergiden, Kuveyt’de gelir veya servet üzerinden ödediği vergiye eşit bir miktarın mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber sözkonusu mahsup, Kuveyt’de vergilendirilebilen gelir veya servete atfedilen, mahsuptan önce Türkiye’de hesaplanan gelir veya servet üzerinden alınan vergi miktarını aşmayacaktır.

3. Bir Âkit Devletin kanunları uyarınca, bu Anlaşma kapsamındaki vergiler belirli bir süre için istisna tutulur veya indirilirse, istisna edilen veya indirilen sözkonusu vergiler önceki fıkraların amaçları bakımından ödenmiş gibi kabul edilecektir.

Madde 25

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları, diğer Âkit Devlette, o Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden veya buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye veya buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaktır.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, diğer Devlette, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bu maddedeki hiç bir hüküm, bir Âkit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

4. Bu maddedeki hiç bir hüküm, bir Âkit Devletin kendi mukimi olan vatandaşlarına, vergilemede bir muafiyet veya indirim uygulama hakkını etkilemeyecektir. Bu fıkra, sermayesinin tamamı ya da bir kısmı diğer Âkit Devletin vatandaşlığına sahip gerçek kişilere ait şirketlere uygulanmayacaktır.

Madde 26

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece, bu Anlaşma kapsamına giren vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleriyle veya cebri icra ya da cezasıyla veya bu hususlardaki şikayet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idarî kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Âkit Devleti:

a) Kendisinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî uygulamalarına uymayacak idarî önlemler alma;

b) Kendisinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma, veya

c) Herhangi bir ticarî, sınaî, meslekî sırrı veya ticarî işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 27

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir Âkit Devlet mukimi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, olayı mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına veya durumu 25 inci maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arzedebilir.

2. Yetkili makam, itirazı haklı görür ve kendi başına tatminkâr bir çözüm bulamaz ise, bu Anlaşmaya uymayan sözkonusu vergilemeyi düzeltmek amacıyla, olayı diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşma usulüne göre çözmeye gayret sarfedecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler. Anlaşmaya varabilmek için sözlü görüş alış-verişi gerekli görüldüğünde, bu görüşme, Âkit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşan bir Komisyon kanalıyla yürütülebilir.

Madde 28

DİPLOMATLAR VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomatlar ve konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 29

ÇEŞİTLİ HÜKÜMLER

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, önceki maddelerde belirtilen sınırlama ve muafiyetlerin uygulanmasına ilişkin düzenlemeler konusunda karşılıklı anlaşmaya varacaklardır.

2. Bu Anlaşma, bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devletin kendi iç mevzuatı, düzenlemeleri ve idarî uygulamalarına uygun olarak sağlanan vergi ve yatırım teşvikleri ile muafiyet ve indirimlerden yararlanma hakkını etkilemeyecektir.

Madde 30

YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Âkit Devletlerden herbiri, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için gerekli işlemlerin tamamlandığını diğerine bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecektir.

2. Anlaşma her iki Âkit Devlette de:

a) Anlaşmanın imzalandığı yılın Ocak ayının 1 inci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için,

b) Anlaşmanın imzalandığı yılın Ocak ayının 1 inci günü veya daha sonra ödenmiş olan temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedelleri üzerinden kaynakta tevkif edilen vergiler için

hüküm ifade edecektir.

Madde 31

SÜRE VE YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, beş yıllık bir süre için yürürlükte kalacak ve Âkit Devletlerden biri tarafından ilk ya da sonraki dönemlerin bitiminden altı ay önce yazılı olarak Anlaşmayı feshetme niyetini belirtir bir ihbarname yoluyla feshedilinceye kadar, aynı süre veya süreler için yürürlükte kalacaktır.

Bu durumda Anlaşma, her iki Âkit Devlette de:

a) Fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan herhangi bir vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için;

b) Fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedelleri üzerinden kaynakta tevkif edilen vergiler için

hüküm ifade etmeyecektir.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, iki Devletin tam yetkili temsilcileri bu Anlaşmayı imzaladılar ve mühürlerini vazettiler.

Türk, Arap ve İngiliz dillerinde her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 1997 Ekim ayının altıncı gününe tekabül eden Hicri 1418 Cemadilahir ayının beşinci gününde Kuveyt'de düzenlenmiştir.

Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

KUVEYT DEVLETİ

ADINA

Işın Çelebi
Devlet Bakanı

ADINA

Nasser A. Al-Roudan
Başbakan Yardımcısı ve
Maliye Bakanı

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti ile, Kuveyt Devleti 1997 Ekim ayının altıncı gününe tekabül eden Hicri 1418 Cemadilahir ayının beşinci günü Kuveyt'de Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının imzalanması sırasında, aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın ayrılmaz bir parçası olduğu hususunda anlaşmışlardır.

1. 7 nci maddeye ilişkin olarak :

Bu maddenin 1 inci fıkrası bakımından, sınaî, ticarî veya bilimsel teçhizatın kullanımı veya kullanım hakkı ile sınaî, ticarî veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanımı veya kullanım hakkı karşılığında ödenen her türlü bedel, 7 nci madde hükümlerinin uygulanacağı teşebbüs kazançları olarak kabul edilecektir.

2. 10, 11 ve 12 nci maddelere ilişkin olarak :

10, 11 ve 12 nci maddeler ile ilgili olarak, “gerçek lehdar” teriminin, bir üçüncü ülke mukiminin Türkiye veya Kuveyt’den elde ettiği temettü, faiz ve gayrimaddi hak bedelleri için bu Anlaşmanın sağladığı avantajlardan yararlanmayacağı şeklinde yorumlanacağı, ancak bu sınırlamanın hiç bir surette Âkit Devletlerin mukimlerine uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

3. 20 nci maddeye ilişkin olarak :

Bir gerçek kişiye, Kuveyt Havayolları veya Devletin sahip olduğu gemilerde ve eşdeğeri Türk kurum veya gemilerinde icra ettiği hizmet dolayısıyla yapılan ödemeler, kamu hizmeti ile ilgili hükümler dolayısıyla 20 nci madde kapsamında değerlendirilecektir.

4. 23 üncü maddeye ilişkin olarak :

(d) bendi uyarınca, “ana merkez” terimi, etkin yönetim merkezini ifade edecek ve muafiyet, Kuveyt’in bu bentte bahsedilen kurumların sermayesine katılımı oranında uygulanacaktır.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, iki Devletin tam yetkili temsilcileri bu Protokol’ü imzaladılar ve mühürlerini vazettiler.

Türk, Arap ve İngiliz dillerinde her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 1997 Ekim ayının altıncı gününe tekabül eden Hicri 1418 Cemadilahir ayının beşinci günü Kuveyt’de düzenlenmiştir.

Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

Işın Çelebi
Devlet Bakanı

KUVEYT DEVLETİ
ADINA

Nasser A. Al-Roudan
Başbakan Yardımcısı ve
Maliye Bakanı

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
2	17	27
7	38	152
8	42	65: 69, 216: 239

I- Gerekçeli 63 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 42 nci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II- Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Tali Plan ve Bütçe, Esas Dışişleri Komisyonları görüşmüştür.

III- Esas No. : 1/323